

The Significance of *Vidui Ma'aser*

Devarim Parshat Ki Tavo 26:12-15

1. דברים פרשת כי תבוא פרק כו

When you have finished tithing all the tithes of your produce in the third year, the year of the tithe, you shall give [them] to the Levite, the stranger, the orphan, and the widow, so that they can eat to satiety in your cities, you shall declare before Hashem your God: "I have cleared out the holy portion from the house; and I have given it to the Levite, the stranger, the fatherless, and the widow, just as You commanded me; I have neither transgressed nor neglected any of Your commandments: I have not eaten of it while in mourning, I have not cleared out any of it while I was impure, and I have not deposited any of it with the dead. I have obeyed Hashem, my God; I have done just as You commanded me. Look down from Your holy abode, from heaven, and bless Your people Israel and the soil You have given us, a land flowing with milk and honey, as You swore to our fathers.

(יב) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועו: (יג) ואמרת לפני יקוק אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שקחתי: (יד) לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יקוק אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: (טו) השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

Masechet Ma'aser Sheini 5:10

2. משנה מסכת מעשר שני פרק ה משנה י

On the afternoon of the final day of Pesach they would confess. What was the confession? "I have cleared out the holy portion" this is the *ma'aser sheini* and. "I gave it to the Levite" this is the *ma'aser levi* "I also gave it" this is *terumah* and *terumat ma'aser*, "to the stranger, fatherless, and widow," this is the *ma'aser ani* and *leket*, *shichacha*, and *pe'ah* even though they do not prevent one from reciting vidui. "From the house," this is *challah*.

במנחה ביום טוב האחרון היו מתודין כיצד היה הודוי בערתי הקדש מן הבית (דברים כו) זה מעשר שני ונטע רבעי נתתיו ללוי זה מעשר לוי וגם נתתיו זו תרומה ותרומת מעשר לגר ליתום ולאלמנה זה מעשר עני הלקט והשכחה והפאה אע"פ שאינן מעכבין את הודוי מן הבית זו חלה:

Devarim Parshat Re'eh 14:28-29

3. דברים פרשת ראה פרק יד

At the end of three years, you shall bring out the full tithe of your yield of that year, but leave it within your settlements. Then the [family of the] Levite, who has no hereditary portion as you have, and the stranger, the fatherless, and the widow in your settlements shall come and eat their fill, so that Hashem, your God may bless you in all the enterprises you undertake.

(כה) מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: (כט) ובא הלוי כי אין לו חלק ונתתה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבועו למען יברך יקוק אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה

Babylonian Talmud Masechet Yoma

4. תלמוד בבלי מסכת יומא דף לו עמוד א

<p>How does one perform <i>semicha</i>? He places his hands between the two horns of the sacrifice and confesses: for a <i>chatot</i> [he confesses] the sins of a <i>chatat</i>, for an <i>asham</i> the sins of an <i>asham</i>, and for an <i>olah</i> he confesses the sins of <i>leket</i>, <i>shichacha</i>, <i>peah</i> and <i>ma'aser ani</i> according to R' Yossi HaGlili. R' Akiva says: an <i>olah</i> is only brought for [neglect of] a positive commandment, and on a negative commandment remedied by a positive commandment.</p>	<p>כיצד סומך?...מניח שתי ידיו בין שתי קרנות של זבח...ומתודה; על חטאת עון חטאת, ועל אשם עון אשם, ועל עולה עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני, דברי רבי יוסי הגלילי. רבי עקיבא אומר: אין עולה באה אלא על עשה, ועל לא תעשה שניתק לעשה.</p>
---	--

Commentary of Rashi to Masechet Yoma 36a

5. רש"י מסכת יומא דף לו עמוד א

<p>For an <i>olah</i> he confesses the sins of <i>leket</i>, <i>shichacha</i>, and <i>peah</i>—because they do not have confession. This is the version of the text in the Tosefta in Menachot, and we do not have the version that includes “<i>ma'aser ani</i>” because it has its own confession: “and I also gave to the Levite”—this is <i>ma'aser rishon</i>, “to the fatherless and to the widow”—this is <i>ma'aser ani</i>.</p>	<p>ועל עולה עון לקט שכחה ופאה - שאין להן וידוי, הכי גרסינן לה בתוספתא דמנחות (פרק עשירי), ולא גרסינן בה מעשר עני, דהא יש לו וידוי וגם נתתיו ללוי - זה מעשר ראשון, ליתום ולאמנה - זה מעשר עני (מעשר שני, פרק ה' משנה י').</p>
--	--

Babylonian Talmud Tractate Sotah 47b-48a

6. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מז ע"ב—מח ע"א

<p>Yochanan the High Priest canceled the recitation of <i>viduy ma'aser</i>. What was the reason? R' Yossi Bar Chanina said: because they were not giving it properly, since the Torah says to give it to Levi'im and we give it to Kohanim. So let them confess regarding the other tithes? Reish Lakish said: any household that does not confess for <i>ma'aser rishon</i>, cannot confess regarding the other tithes. What is the reason? Because the verse begins with it.</p>	<p>יוחנן כהן גדול העביר הודיית המעשר כו'. מ"ט? אמר רבי יוסי בר' חנינא: לפי שאין נותנין אותו כתיקונו, דרחמנא אמר דיהבי ללויים, ואנן קא יהבינן לכהנים. ולודי אשאר מעשרות! אמר ריש לקיש: כל בית שאין מתודה על מעשר ראשון, שוב אין מתודה על שאר מעשרות. מאי טעמא? אמר אביי: הואיל ופתח בו הכתוב תחילה.</p>
---	--

Commentary of the Seforno to Devarim 26

7. ספורנו דברים פרישת כי תבוא פרק כו

<p>Because of our sins and the sins of our forefathers the [privilege of performing] the Temple Service was removed from the first-borns, who were originally worthy to receive <i>terumah</i> and <i>ma'aser</i>, as it says “And I defiled them by their gifts, in causing them to pass from all first-borns” (Yechezkel 20:26). And this is <i>viduy ma'aser</i> that is mentioned by the Sages. The word “גם” means “even though,” as in the verse “even if I had a husband tonight, and even if I had borne sons” (Rut 1:12). He is saying, therefore I confess that my sin is very great, that I caused that which is holy to be removed from my house,</p>	<p><u>בערתי הקדש מן הבית</u>. בחטאינו ובעונות אבותינו הוסרה העבודה מהבכורות אשר להם היו ראויות תרומות ומעשרות כאמרו ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם (יחזקאל כ, כו) וזהו וידוי מעשר שהזכירו רז"ל וגם נתתיו ללוי. טעם גם כטעם אע"פ כמו גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים. (רות א, יב) יאמר א"כ מודה אני כי גדול עוני שגרמתי לבער הקדש מן הבית ואע"פ שנתתיו ללוי וזולתו כמצותך אני</p>
---	---

<p>and even though I gave it to the levite etc just as you commanded, I still pray that you will look upon me with good-will instead of with the ill-will that I deserve because of my sins.</p>	<p>מתפלל שתשקיף השקפה לטובה במקום ההשקפה לרעה הראויה בעוני:</p>
--	---

Commentary of Abarbanel Parshat Ki Tavo

8. אברבנאל דברים פרשת כי תבוא פרק כו

<p>And based on the simple explanation it appears to me, that the confession mentioned here is certainly confession regarding <i>ma'aser ani</i>. And I can bring two trustworthy 'witnesses' to testify to this: the first is that it says "when you finish tithing all the tithes of your produce in the third year" and this is not referring to <i>terumah</i>, <i>bikkurim</i>, or <i>ma'aser rishon</i> which are brought every single year. And the second is what the Sages say in <i>Masechet Ma'aser Sheini</i> that one only recited this confession during a year of <i>ma'aser ani</i> which is the third year after <i>shemittah</i>, and that's what demonstrates that the confession is about <i>ma'aser [ani]</i> because if it were about all of the other gifts that are separated, why wouldn't he confess every single year that he gives them, rather than only confessing during the year of <i>Ma'aser Ani</i>.</p> <p>And this is the explanation of the verses: because Moshe Rabbeinu saw that because <i>Ma'aser Sheini</i> was eaten by its owners everyone rejoiced in it and they also rejoiced in bringing it to the Beit HaMikdash because they could publicize their gifts, but when it came to <i>Ma'aser Ani</i> it was undesirable in people's eyes to have to give the fruits of their labors to strangers and not get to eat it happily. It was also difficult because it was given to the poor "in his gates" and not brought to Yerushalayim to give thanks to Hashem and to publicize his generosity and gifts. So because of this, He specifically wanted to command that during the year of <i>Ma'aser Ani</i> each person should try to fulfill this mitzvah so that they can confess truthfully, and so that it will not be undesirable in his eyes that he is giving it to the poor "in his gates" because now at the time of his confession in Yerushalayim in House of God his generosity will be publicized and he will be praised and it will be as though he offered before God.</p>	<p>ועל דרך הפשט יראה לי שהודוי הזה הנזכר בפרשה הנה הוא ודאי וידוי מעשר עני. ואעידה לי על זה שני עדים נאמנים, הא' מאמרו כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית, מורה שבמעשר עני מדבר שהי' בשנה השלישית, לא בתרומה ובכורים ומעשר ראשון שהיו בכל שנה ושנה, והעד השני אמרם ז"ל במסכת מעשר שני שלא היה מתודה הודוי הזה כי אם בשנת מעשר עני שהיא השנה השלישית אחר השמטה, וזה מה שיורה שהודוי באופן מעשר ידבר, כי אם לא היה כן אלא על כל שאר המתנות שיפריש למה לא יהיה מתודה בכל שנה ושנה שיתנם כי אם בלבד בשנת מעשר עני ויהיה פירוש הכתובים כן, כי מרע"ה ראה שהאדם במעשר השני להיותו נאכל לבעלים היו שם שמחים בו ובהליכה אותו לבית המקדש ישמחו ויגילו כי יתפרסמו נדבותם ומתנותיהם, אבל במעשר עני ירע בעיני האדם שיתן את עיניו ויגיע כפיו לזרים ולא יאכל בטובה וגם לפי שהיה נותן כתו לעניים בשערים ולא היה מוליכו לירושלי' להודות לה' ולהתפרסם נדבותיו ומתנותיו הנה בעבור זה ראה לצוות שבשנת מעשר עני... ישתדל כל אדם לקיים אותה המצוה כדי שיוכל להתודות עליה בדברי אמת בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו וגומר, ולא ירע עינו בתתו אותו בשערים כיון שעתה בעת הודוי בירושלם ובית הש"י תתפרסם נדבתו וענתה בו צדקתו ויהללוהו בשערים וכאלו הקריבוהו לפני ה'</p>
--	--

Malachi 3:8-10

<p>Can a mortal defraud God? Yet you are defrauding Me. And you ask, “How have we been defrauding You?” In tithe and contribution. You are suffering under a curse, yet you go on defrauding Me—the whole nation of you. Bring the full tithe into the storehouse, and let there be food in My House, and thus put Me to the test—said GOD of Hosts. I will surely open the floodgates of the sky for you and pour down blessings on you.</p>	<p>(ח) הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים אֹתִי וְאַמְרַתֶּם בְּמִה קִבְּעֵנוּךְ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה: (ט) בְּמִאֲרָה אַתֶּם נֹאֲרִים וְאֹתִי אַתֶּם קִבְּעִים הַגּוֹי כְּלוֹ: (י) הִבִּיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצָר וַיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנַי נֹא בְּזֹאת אָמַר יְקִיָּוָה צְבָאוֹת אֵם לֹא אֲפַתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקֹתִי לָכֶם בְּרִכָּה עַד בְּלִי דָי:</p>
---	---

Minchat Chinuch, Ki Tavo, Mitzvah 607

10. מנחת חינוך פרשת כי תבוא מצוה תרז

<p>And I thought to say that perhaps the mitzvah of <i>vidui</i> does not apply if he gave his gifts properly each year, since if he did everything properly at its proper time why should he confess?! Didn't he not sin at all! And why, then, is it called <i>vidui ma'aser</i>? Only if he delays his gifts and must get rid of them does he then confess after he gets rid of them, and the language of confession is fitting because he is saying that even though he did not do it properly, nonetheless he fixed [his sin] and got rid of his consecrated property and gave it all to its owners. Except that this does not appear to be the case, and with regards to this mitzvah I am confused about a number of matter, God should open my eyes in His Torah.</p>	<p>ועלה בדעתי לומר דאפשר דמצות וידוי אינו אם נתן מתנותיו כראוי בכל שנה כיון דהכל עשה יפה בעתו למה יתודה והלא לא חטא כלל ולמה נקרא וידוי מעשר רק אם השהה המתנות ומבערן אז מתודה לאחר הביעור ושייך לשון וידוי שאומר אף שלא עשה כראוי מ"מ תיקן וביער הקודש וגם נתן כ"א לבעלים. ובזה ניחא לשון הר"מ מי שאין לו היינו בשעת הביעור דהכל תלוי בזמן הביעור אך לא משמע כן ובמצוה זו אני נבוך בכמה ענינים השי"ת יאיר עיני בתורתו</p>
---	--

11. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ד ע"א - ב

Babylonian Talmud Masechet Rosh HaShanah 4a-b

<p>The Sages taught in a <i>baraita</i>: With regard to those who are liable for vows of monetary payment, or for vows of valuations, or for dedications, or for consecrations, sin-offerings, guilt-offerings, burnt-offerings, peace-offerings, vows of charity, <u>tithes</u>, firstborn offerings, animal tithes, or the Paschal offering, or for gleanings, forgotten sheaves, or produce of the corner of the field, three obligatory agricultural gifts that must be given to the poor, once three Festivals have passed they transgress the prohibition: You shall not delay.</p>	<p>תנו רבנן: חייבי הדמין, והערכין, החרמין, וההקדשות, חטאות, ואשמות, עולות, ושלמים, צדקות ומעשרות, בכור ומעשר ופסח, לקט שכחה ופאה, כיון שעברו עליהן שלשה רגלים - עובר בבל תאחר.</p>
---	--

Tosafot, Rosh HaShana 4a

12. תוספות מסכת ראש השנה דף ד עמוד א

<p>Tithes—such as a <i>ma'aser rishon</i>, <i>ma'aser sheini</i>, <i>ma'aser ani</i>. And even though the Torah established for them a specific time to get rid of them (<i>bi'ur</i>) as it says “at the</p>	<p>ומעשרות - כגון מעשר ראשון ומעשר שני ומעשר עני ומה שקבע עליהם הכתוב זמן ביעור כדכתיב (דברים יד) מקצה שלש שנים תוציא וגו' ותנן בפרק ה' (מ"ו) דמעשר שני ערב</p>
---	---

<p>end of three years remove...,” and we learn in a Mishnah: the <i>bi'ur</i> was on Erev Pesach of the 4th and 7th year, <u>nonetheless the verse about <i>bi'ur</i> is only to make him transgress 2 prohibitions for delaying.</u></p>	<p>יום טוב הראשון של פסח של רביעית ושל שביעית היה ביעור...אתא קרא דביעור לעבור עליו בשני לאוין</p>
---	--

Babylonian Talmud, Masechet Sotah, 32b

13. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לב עמוד ב

<p>It was taught in a <i>braita</i>: R' Shimon Bar Yochai said: a person should recite his praises in a low voice, and his shame in a loud voice. His praise in a low voice—is learned from <i>vidui ma'aser</i>, his shame in a loud voice—is learned from <i>mikra bikkurim</i></p>	<p>תניא, רשב"י אומר: אדם אומר שבחו בקול נמוך, וגנותו - בקול רם; שבחו בקול נמוך - מן וידוי המעשר, גנותו בקול רם - ממקרא ביכורים.</p>
---	---

Mishnah Masechet Ma'aser Sheini 5:13

14. משנה מסכת מעשר שני פרק ה משנה יג

<p>“Look down from Your holy abode, from heaven” We have done what You decreed upon us, You too do what You have promised us.</p>	<p>השקיפה ממעון קדשך מן השמים עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו</p>
---	---

Tosafot, Masechet Yoma 36a

15. תוספות מסכת יומא דף לו עמוד א

<p>And <i>ma'aser ani</i> –I do not know why Rashi doesn't teach this. Because even though it is not in the Toesfta Menachot, perhaps that is just another <i>braita</i>. And if you explain that it is because it has a different <i>vidui</i> as it says “and I also gave it to the Levite, the stranger, etc” nonetheless since it does not have <i>vidui</i> on its own, rather only because of <i>ma'aser sheini</i>, just like <i>terumah</i> which we do not recite <i>vidui</i> on by itself even though the Mishnah says “and I also gave” comes to include <i>terumah</i>. Therefore, you also confess the sin of <i>ma'aser ani</i> on a <i>korban olah</i>. And also, the <i>vidui</i> there is in a case where you act properly, and here you are confessing the sin of <i>ma'aser ani</i>.</p>	<p>ומעשר עני - לא ידענא אמאי לא גרס ליה רש"י דאף על גב דבתוספתא דמנחות ליתא דילמא ברייתא אחריתי היא ואי משום דיש לו וידוי כדכתיב וגם נתתיו ללוי לגר וגו' מ"מ כיון דאין לו וידוי בפני עצמו אלא אגב מעשר שני כמו תרומה דאין מתודה עליה בפני עצמה כדתנן במסכת ביכורים (פ' ב' משנה ב) ומייתי לה בפרק (הזהב דף נב) ובמסכת מעשר שני (פ"ה משנה י) תנא וגם נתתיו לרבות את התרומה וכו' להכי מתודה נמי עון מעשר עני על העולה ועוד דוידוי דהתם היינו כשעשה כדין והכא מתודה עון מעשר עני.</p>
--	---

Jerusalem Talmud Masechet Bikkurim 2:2

16. תלמוד ירושלמי מסכת ביכורים פרק ב

<p>Mishnah: <i>Ma'aser [sheini]</i> and <i>bikkurim</i> have certain rules that <i>Terumah</i> does not: they must be brought to Yerushalayim and they require <i>vidui</i>... It's taught there “and I also gave” this is <i>terumah</i></p>	<p>מתני' יש במעשר ובביכורים מה שאין [כן] בתרומה שהמעשר והבכורים טעונין הבאת מקום וטעונין וידוי... תמן תנינן [דברים כו יג] “וגם נתתיו” זו תרומה ותרומת מעשר תמן את אמר תרומה טעונה וידוי והכא את אמר תרומה אינה טעונה</p>
---	--

<p>and <i>terumat ma'aser</i>. There you say that <i>terumah</i> requires <i>vidui</i> but here you say that it doesn't. R' Zeira said the Rabbis there think and the Rabbis here say: one who only has <i>ma'aser [sheini]</i> recites <i>vidui</i> whereas one who only has <i>terumah</i> does not.</p>	<p>וידוי.... אמר רבי זעירא רבנין דתמן סברין ורבנין דהכא אמרין מי שיש לו מעשר בפני עצמו מתודה מי שיש לו תרומה בפני עצמו אינו מתודה.</p>
--	--

Rambam Hilchot Ma'aser Sheini 11:14

17. רמב"ם הלכות מעשר שני ונטע רבעי פרק יא

<p>One who only has <i>ma'aser sheini</i> can recite <i>vidui</i>, since the primary focus of the <i>vidui</i> is <i>bikkurim</i>, and similarly, if he only has <i>Bikkurim</i> he can recite <i>vidui</i> as it says "I have cleared out the consecrated portion," the first consecrated portion which is <i>bikkurim</i>. But one who only has <i>terumah</i> cannot recite <i>vidui</i>, because <i>terumah</i> only requires <i>vidui</i> together with the other gifts.</p>	<p>הלכה יד: מי שאין לו אלא מעשר שני בלבד מתודה, שעיקר הוידוי במעשר הוא, וכן אם לא היה לו אלא בכורים בלבד מתודה שנאמר בערתי הקדש, הקדש הראשון שהוא הבכורים, אבל מי שאין לו אלא תרומה בפני עצמה אינו מתודה שאין התרומה טעונה וידוי אלא בכלל שאר המתנות</p>
---	--

Ridbaz, Rambam Hilchot Ma'aser Sheini 11:14

18. רדב"ז הלכות מעשר שני ונטע רבעי פרק יא

<p>The Rambam does not explain whether someone who only has <i>ma'aser rishon</i> should recite <i>vidui</i> or not. And it appears that he should not, because one only recites <i>vidui</i> for <i>Bikkurim</i> alone because the verse says "the consecrated property," which implies the consecrated property mentioned above, and the only reason that it needed to exclude <i>terumah</i> is because the Torah refers to it as "first," and the Rambam simply chose to use the language of the Yerushalmi.</p>	<p>הלכה יד: מי שאין לו אלא מעשר שני וכו'. לא נתבאר בדברי רבינו מי שאין לו אלא מעשר ראשון אם יתודה או לא. ונראה שאינו מתודה דאפי' בבכורים לא היה מתודה אלא משום דכתיב הקדש ומשמע הקדש הראשון ולא הוצרך להוציא אלא תרומה משום דקראה הכתוב ראשית ורבינו תפס לשון הירושלמי פ"ב דבכורים</p>
--	--

Minchat Chinuch, Ki Tavo, Mitzvah 607

19. מנחת חינוך פרשת כי תבוא מצוה תרז

<p>And behold, that which [the Rambam] wrote that someone who only has <i>ma'aser sheini</i> recites <i>vidui</i>, this means that he recites <i>vidui</i> regarding only his <i>ma'aser sheini</i> because how can he say the entire <i>vidui</i> "I gave..." if he doesn't have any, and "one who speaks falsehoods shall not stand [before Hashem]." Rather, the intent is that he recites <i>vidui</i> for this alone. But I am surprised by the Rambam: how could he pasken like the Yerushalmi against the our shas, because it says explicitly in Sotah that we mentioned earlier that if he does not recite <i>vidui</i> for <i>ma'aser rishon</i> he does not recite <i>vidui</i> at all. And this</p>	<p>והנה מ"ש מי שאין לו אלא מע"ש בלבד מתודה היינו דמתודה על המע"ש בלבד דהאיך יכול לומר כל הוידוי נתתי כו' כיון שאין לו ודובר שקרים לא יכון כו' רק הכונה דמתודה על זה בלבד.. אך תמהני על הר"מ איך פסק כירושלמי נגד ש"ס דילן דמבואר בהדיא בסוטה שהבאנו לעיל אם אינו מתודה על מע"ר אינו מתודה כלל... וצע"ג.</p>
---	---

requires great investigation.	
-------------------------------	--

Keren Orah Masechet Sotah 48a

20. קרן אורה מסכת סוטה דף מה עמוד א

And one must say that Reish Lakish is only saying that one cannot recite <i>vidui</i> for <i>ma'aser (rishon)</i> if he did it improperly, like in this case where he gave it to the Kohen. But if he does not have any <i>ma'aser (rishon)</i> he can certainly recite <i>vidui</i> for his other <i>ma'aser</i> .	וצ"ל דר"ל לא מיירי אלא באינו מתוודה על המעשר מפני שעשה שלא כדיון. כגון הכא שנתן לכהן. אבל אין לו מעשר מתוודה שפיר על שאר מעשרות. וצ"ע.
---	--

Hon Ashir Masechet Ma'aser Ashir 5:10

21. הון עשיר מסכת מעשר שני פרק ה

One who confesses, and admits what he did, whether good or bad, [it] is called <i>vidui</i> .	המתודה. ומודה מה שעשה הן טוב הן רע נקרא וידוי.
---	--

Sifri Devarim Parshat Ki Tavo 203

22. ספרי דברים פרשת כי תבוא פיסוקא שג

"And you shall say"--in any language. "Before Hashem you God" this is <i>vidui ma'aser</i>	(יג) ואמרת, בכל לשון. לפני ה' אלהיך, זה וידוי מעשר.
--	---

Rashi to Devarim Parshat Ki Tavo 26:13

23. רש"י דברים פרשת כי תבוא פרק כו

"And you shall say before Hashem your God"--confess that you gave your <i>ma'asrot</i>	(יג) ואמרת לפני ה' אלהיך - התודה שנתת מעשרותיך:
--	---

Devarim Parshat Ki Tavo 26:1-11

24. דברים פרשת כי תבוא פרק כו

When you enter the land that Hashem your God is giving you as a heritage, and you possess it and settle in it, you shall take some of every first fruit of the soil, which you harvest from the land that Hashem your God is giving you, put it in a basket and go to the place where Hashem your God will choose to establish the divine name. You shall go to the priest in charge at that time and say to him, "I acknowledge this day before Hashem your God that I have entered the land that Hashem swore to our fathers to assign us." The priest shall take the basket from your hand and set it down in front of the altar of Hashem your God. You shall then recite as follows before Hashem your God: "My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation.	(א) והיה כי תבוא אל הארץ אשר יקום אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: (ב) ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר יקום אלהיך נתן לך ושמרת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יקום אלהיך לשכון שמו שם: (ג) ובאת אל הפה אשר יהיה במקום ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליקום אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יקום לאבותינו לתת לנו: (ד) ולקחת הפהו הטנא מידו והניחו לפני מזבח יקום אלהיך: (ה) וענית ואמרת לפני יקום אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: (ו) וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה: (ז) ונצצעק אל יקום אלהי אבותינו וישמע יקום את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: (ח) ויוצאנו יקום
--	--

<p>The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us. We cried to Hashem, the God of our ancestors, and Hashem heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression. <u>Hashem freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents, bringing us to this place and giving us this land, a land flowing with milk and honey. Wherefore I now bring the first fruits of the soil which You, Hashem, have given me.</u>” You shall leave it before your God Hashem and bow low before your God Hashem. And you shall enjoy, together with the [family of the] Levite and the stranger in your midst, all the bounty that Hashem your God has bestowed upon you and your household.</p>	<p>ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים: (ט) ויבאנו אל המקום הזה ויתנו לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: (י) ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יקוק והנחתו לפני יקוק אלהיך והשתחוית לפני יקוק אלהיך: (יא) ושמתה בכל הטוב אשר נתן לך יקוק אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:</p>
--	---

25. דברים פרשת כי תבוא פרק כו

<p>Hashem Your God commands you this day to observe these laws and rules; observe them faithfully with all your heart and soul. <u>You have affirmed this day that Hashem is your God, in whose ways you will walk, whose laws and commandments and rules you will observe, and whom you will obey. And Hashem has affirmed this day that you are, as promised, God’s treasured people who shall observe all the divine commandments,</u> and that [God] will set you, in fame and renown and glory, high above all the nations that [God] has made; and that you shall be, as promised, a holy people to Hashem your God.</p>	<p>(טז) היום הזה יקוק אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמתם אותם בכל לכתבך ובכל נפשך: (יז) את יקוק האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי וישמע בקלו: (יח) ויקוק האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: (יט) ולתתה עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליקוק אלהיך כאשר דבר:</p>
--	--

Abarbanel to Devarim Ki Tavo 26

26. אברבנאל דברים פרשת כי תבוא פרק כו

<p>You should know why these sections are put next to each other and why we aren’t commanded to recite this <i>vidui</i> in Parshat Re’eh which discusses <i>ma’aser ani</i>—The Torah saw to command it here to show its proper time which is immediately after <i>mikra bikkurim</i> when he is standing before Hashem.</p>	<p>תדע טעם סמיכות הפרשיות האלה ולמה לא צוה בסדר ראה אנכי הפרשת המעשר עני על זה הודוי כי ראה לצוותו כאן כדי להודיע הזמן הראוי אליו שהיה מיד אחר הגדת הבכורים בעמדו שם לפני ה’</p>
---	--